

Vremir Mátyás

Egyetemi tanulmányait a Babeş-Bolyai Tudományegyetem Biológia-Geológia Karán végezte, 1999-ben diplomázott geológus mérnökként. Ugyanitt folytatta magiszteri tanulmányait is, alkalmazott paleontológia és paleoökológia szakon szerzett mesteri fokozatot 2001-ben. 1999-ben gyakornokként kezdett el oktatni a BBTE Biológia-Geológia Kar Geológia-Paleontológia tanszékének magyar szakán, 2005-ig. 2004–2005 között a nyíregyházi Jósa András Múzeum munkatársa volt geológus szakértőként, illetve archeozoológusként. 2005–2010 között olaj- és gázkutató geológus mérnökként dolgozott előbb az angol International Logging Inc.,

majd az amerikai Weatherford olajkutató cégeknek, főként Közép-Afrikában. 2010-től az Erdélyi Múzeum-Egyesület egyéni kutatójaként vezet geológiai, rétegtani és őslénytani kutatásokat az Erdélyi medence dél-nyugati régiójában. Ugyanakkor őslénytani feltárást vezet a bajorországi Solnhof-medence aktív kőbányák által veszélyeztetett lelőhelyein, illetve számos mentőásatást vezetett a Krím félsziget magashegységeiben. Kutatásainak eredményeit több mint 100 publikációban tette közre, rangos nemzetközi lapokban is (PNAS, AMNH Science, Cretaceous Research, Quaternary Research, Naturwissenschaften stb.). Együttműködik a Bukaresti Egyetem Geológia és Geofizika Karának Paleontológia Tanszékével, a szászsebesi Ioan Raica Múzeummal, az Amerikai Természettudományi Múzeum Őslénytárával, a Floridai Egyetemmel, valamint az Edinburgh-i Egyetem, a Southamptoni Egyetem, a Bristoli Egyetem, a Karlsruhei Múzeum, a Müncheni Állami Gyűjtemény, a Tübingeni Egyetem, a Francia Tudományos Kutatóközpont, a Szimferopoli Egyetem, a patagóniai Rio Negro-i Egyetem, a brazil Rio de Janeiro-i Egyetem, a Kínai Tudományos Akadémia Őslénytani Intézetének stb. több kutatójával.

A Magyar Tudomány Napja Erdélyben 16. fórumán elhangzó előadása:

Vremir Mátyás tudományos kutató, EME : **Az erdélyi felső-kréta korú gerinces fauna újraértékelése a legújabb kutatások tükrében**

Úgy gondolom, hogy az erdélyi késő-kréta korú gerinces faunát nem sikerül helyesen értelmeznünk pont azért, mert – a leletek sokaságától eltekintve – fossziliáink többsége rendkívül hiányos. Miért is fontos ennek a régen kihalt, eltűnt és tőlünk elszakadt faunának az értelmezése? Éppen azért, mert hirtelen kihalt. Ez egy rétegtanilag és időben rendkívül hosszú evolúciós periódus alkonyát jellemzi. Európa ilyen szempontból sötét folt, ellentétben a nagyon gazdag és rendkívül terjedelmesen feltárt észak-amerikai, dél-amerikai, illetve ázsiai földrészekkel. A szegényes információk dacára, az európai (spanyol, francia, olasz, holland, magyar és erdélyi) leletek arról tanúskodnak, hogy egy felszabdalt szigetvilág különös és endemikus faunájával állunk szemben a kréta-korszak végén. Az erdélyi sziget kitűnik abban is, hogy aberráns elváltozások (pl. nanizmus, gigantizmus, stb.) mutatkoznak a legkülönbébb állatcsoportoknál. A legújabb feltárások eredményei arra engednek következtetni, hogy a nyugat-európai paleontológiai sémára épült képünk meglehetősen bizonytalan. Teljes csontvázak, rendkívüli asszociációk, új korhatározások, korszerű geotektonikai és ősföldrajzi értelmezések teljesen más fényt vetítenek Erdélyre és az akkori erdélyi szigetre a dinoszauruszok kihalásának utolsó felvonásában.